

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo IV / 2009

JÚL - AUGUST

OSTRENIE PÍLY

„Keď železo otupie, a človek nenabrúsi ostrie, musí vynaložiť väčšiu silu. Ale výhodou je použiť múdrosť.“ Kaz 10,10

Leto sa priblížilo a s ním aj letné prázdniny a čas dovolení. Tešili sme sa na tento čas, keď sa spomalí naše životné tempo a my si nájdeme čas na oddych, relax a načerpáme nové sily.

Staré príslovie hovorí, že s tupou pílou sa človek viac narobí a pritom menej urobí ako s naostrenou pílou. A preto čas investovaný do brúsenia píly nie je strateným časom, ale časom výhodne investovaným. Práca s naostrenou pílou ide ľahšie, radostnejšie a je efektívnejšia. Múdry človek si preto vždy nájde čas na „ostrenie píly.“

Dnes sa to považuje takmer za umenie, keď človek vie nielen pracovať, ale aj odpočívať. Naša doba je posadnutá démonom náhlenia. Tak veľa toho chceme stihnúť! Ženieme sa z jednej veci do druhej alebo robíme súčasne viac činností. Túžime po veciach, ktoré v podstate ani nepotrebujeme a na ich získanie venujeme veľa času a energie. Svedčia o tom plné odpadkové koše ešte funkčných a zachovaných vecí.

Ak by sme sa naučili skromnejšie žiť a častejšie by sme „ostrili našu pílu“, určite by sme žili pokojnejší, hlbší a duchovnejší život. Prehodnotili by sme, či má pre nás z hľadiska večnosti význam stále sa niekam náhlieť a neustále sa niečím zamestnávať.

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

Vedieť odpočívať, premýšľať, nájsť si čas na štúdium Božieho slova, uvedomovať si to množstvo darov a možností, ktorými nás zahŕňa náš nebeský Otec, to všetko nás vedie ku vďačnému a radostnému životu. Vtedy naša

povrchnosť a plytkosť naberá hĺbkú, zmysel života i darovaný čas milosti, ktorý sa nám zjaví v inej, hlbšej, Božej perspektíve.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

ZA ČO SA HANBÍME?

Autor: D. L. Moody

(Rim 1:16) Jediné náboženstvo, o ktorom som kedy počul, že sa zaň ľudia hanbia, je náboženstvo Ježiša Krista.

Pred nejakým časom som dva týždne kázal v Salt Lake City a nenašiel som jediného mormona, ktorý by sa nepýšil svojím náboženstvom. Keď som na ceste do Salt Lake City došiel asi do vzdialenosti 40-tich kilometrov od mesta, prišiel do železničného vozňa strojvodca a spýtal sa, či by som nechcel ísť na lokomotíve. Šiel som s ním a počas celých 40-tich kilometrov jazdy hovoril o svojom mormonskom náboženstve a snažil sa o to, aby ma odvrátil od úmyslu kázať proti mormonom. Nikdy som sa tiež nestretol s Číňanom, ktorý by sa nechválil Konfuciom, ak bol jeho učeníkom. A nikdy som sa nestretol s mohamedánom, ktorý by nebol hrdý na to, že je Mohamedovým nasledovníkom. Rovnako každý buddhista sa s hrdosťou hlási k svojmu Buddhovi.

Ale ako často som bol svedok toho, že sa mnohí hanbili za to, že veria v Ježiša Krista... A predsa, viera v Pána

Ježiša Krista je medzi všetkými náboženstvami sveta jediné skutočné náboženstvo, jediná skutočná dôvera založená na Slove pravého Boha. Preto je tiež jediná moc na získanie nového života a jediné skutočné víťazstvo nad zlými sklonmi a žiadosťami. Keby existovali postranné dvierka, ktorými by bolo možné nepozorovane vkĺznuť do neba tak, aby o tom žiadny človek nemal ani tušenie, boli by iste mnohí, ktorí by ich použili len preto, aby sa nemuseli verejne priznať, že sú kresťania.

Naša hanba je prevrátená a bláznivá. Často sa hanbíme za to, za čo by sme sa hanbiť nemali, hanbíme sa za to, čo by malo byť našou najväčšou chválou a na čo by sme mali byť najviac hrdí. Všetky filozofie tohto sveta sú iba márne idealizmy, márne výtvo-ry ľudskej mysle. Nehanbime sa nikdy za evanjelium Pána Ježiša Krista, lebo ono jediné je skutočným realizmom a skutočnou Božou mocou na spasenie každého, kto verí v Neho.

NÁVŠTEVA PARTNEROV Z LOHMARU

Autor: Anna Wielandová

Správa od našich nemeckých priateľov z partnerského cirkevného zboru v Lohmare o tom, že ich návšteva sa uskutoční v máji nás potešila, aj keď nám zároveň bolo i ľúto, že prídu bez svojho zborového farára. Ich túžbou bola návšteva Krakova, a tak sme pre nich zorganizovali zájazd s týmto cieľom – samozrejme, že aj v spoločnosti našich cirkevníkov.

Privítali sme ich 8. mája podvečer v zborovej miestnosti. Srdečné stretnutie začalo ďakovnou modlitbou za šťastnú cestu, spevom a krátkym príhovorom nášho zborového farára L. Bednára. Potom sa v mene lohmarského presbytéria prihovorila pani Knerr a odovzdala nám ich list a finančný dar pre našu zborovú diakoniú.

Do Krakova sme vyrazili hneď na druhý deň. Cesta bola dlhá a krásna – všade kvitli stromy a okrem prírody sme obdivovali aj zvláštny stavebný štýl malebných poľských dedín. Pod Wawelom nás už čakala sprievodkyňa, ktorá nás previedla po pamätihodnostiach mesta a keď sme skončili, veru, všetci sme boli unavení, ale aj plní dojmov. Vo voľných chvíľach sme sa občerstvili pri káve, potom sme sa ešte prešli po Sukienici a kvetinový trh nás potešil svojou bohatosťou a krásnymi kyticami. Aj počasie bolo veľmi pekné, a tak sme sa po krásnom dni vrátili domov v dobrej nálade.

V nedeľu bol Deň matiek, a aj bohoslužby sa niesli v tomto duchu. Po

nich nasledovalo krátke posedenie pri káve a čaji v zborovej miestnosti, a potom sa naši hostia rozišli do rodín hostiteľov, s ktorými strávili zvyšok nedele.

V pondelok a utorok mali hostia individuálny program, navštívili aj ďalších svojich známych, s ktorými robili výlety, varili guláš a boli sa kúpať v Aquacity.

Vyvrcholením celej návštevy bol rozlúčkový večer, na ktorý naše sestry pripravili bohatý stôl s rôznymi dobrotami. Na rozlúčku zazneli pekné slová a tiež pozvanie našich do Lohmaru na budúci rok. Bolo veselo a zároveň i smutno, že spoločné chvíle tak rýchlo ušli. Ráno sme priateľov ešte vyprevadili a popriali šťastie na cestu domov. Naše partnerstvo trvá už 17 rokov a osobné priateľstvá sa – aj napriek rečovej bariére – prehlbujú z roka na rok, preto sa pri rozlúčke v jednom oku zaleskla slza.

Za úspešný priebeh celej akcie patrí veľká vďaka rodinám, ale najmä sestram, ktoré sa venovali hosťom a pri tom vyvárali a piekli, obsluhovali doma aj počas spoločnej večere, a to neúnavne a s láskou. Poďakovanie patrí tiež zborovému bratovi farárovi Bednárovi za organizáciu a sestre Alenke Chlebovcovej za koordinovanie práce ostatných. Ale naša najväčšia vďaka patrí Pánu Bohu, ktorý naše snahy požehnával a doprial nám, aby sme prežili krásne a požehnané chvíle s našimi priateľmi, sestrami a bratmi vo viere.

Autor: Rastislav Dindoš

Partia mladých ľudí z nášho, ale aj z ďalších zborov v senioráte, sa 23. mája vydala za nemými stopami druhej svetovej vojny – do poľského koncentračného tábora Osvienčim. Celá prehliadka dvoch táborov, jedného menšieho a druhého väčšieho, nám zabrala asi štyri hodiny, ale boli to hodiny, na ktoré asi nikdy nezabudneme. V nemom úžase sme počúvali výklad sprievodkyne o, pre nás nepredstaviteľných, životných podmienkach väzňov, krutom ba až neľudskom zaobchádzaní, hladomore, infekciách, zlých sociálnych podmienkach a spôsobe masového vyvražďovania v tejto „fabrike smrti“. Prezreli sme si niekoľko barakov, vstúpili do poslednej zachovanej plynovej komory a krematória, videli exponáty zachované do dnešných čias, ako napr. niekoľko ton ľudských vlasov, množstvo okuliarov, kufrov a ďalších vecí osobnej potreby, ktoré umocnili smutný dojem z tejto negatívne emotívnej prehliadky. Dozvedeli sme sa tiež, že prvý transport Židov zo Slovenska do Osvienčimu odišiel 25 marca z vlakovej stanice v Poprade. V tomto koncentračnom tábore počas piatich rokov prišlo o život odhadom asi 1,1 milióna ľudí, z nich 90 % bolo Židov. Ťažko uveriť, že túto smrtiacu mašinériu vymyslel a zrealizoval moderný kultivovaný človek 20 storočia!

Koncentračný tábor som opúšťal so zmiešanými pocitmi. Na jednej strane to bolo zhrozenie a rozhorčenie nad

spáchanými zverstvami, nad množstvom nevinných obetí, ktorým nebolo dopriate prežiť Bohom darovaný život. Na druhej strane som však pociťoval obrovskú vďačnosť voči Pánu Bohu za svoj život, za možnosť žiť v dnešnej pokojnej dobe. To, čo iným bolo odopreté, mne Pán Boh doprial – ako sa mu za to odvdáčim?

A ešte jedna spomienka ma viaže k Osvienčimu a koncentračným táborom. Týždeň pred opísaným výletom som v podvečer sedel s mamou a starou mamou a rozprávali sme sa aj o druhej svetovej vojne, ktorú stará mama osobne prežila. Počas rozprávania ma zaujala jedna stará fotografia visiaca na stene. Bolo na nej asi tridsať malých detí spolu s pani učiteľkou. Stará mama ju zvesila a ukázala nám na nej dievčatko v prvom rade v bielych šatočkách. Bola to ona, odfotená v prvom ročníku mešťianky tesne pred druhou svetovou vojnou. A potom stará mama začala postupne ukazovať na ďalšie deti a hovorila: „Toto dievčatko bola Židovka, aj tamto v poslednom rade, aj to dievča vedľa nej...“ Celkovo bolo v tej triede viac ako polovica detí židovského pôvodu, z ktorých sa po deportácii do koncentračných táborov nezachránilo ani jedno! Uvedomil som si, ako veľmi môžem byť vďačný Pánu Bohu za moju starú mamu, že jej dal prežiť šťastný a požehnaný život, pričom množstvo jej vtedajších spolužiačok takú možnosť nedostalo.

Myslím si, že mnoho vecí berieme

v našom živote ako samozrejmosť. Žijeme v krajine, v ktorej nie sú občianske ani iné vojny, nie je prenasledovanie pre vieru, žijeme v čase mieru. Máme dostatok jedla, máme kde

bývať, máme zamestnanie, rodinu... Uvedomujeme si, komu za toto všetko vďačíme? Alebo si len povieme, že máme jednoducho šťastie, že sme sa narodili práve do tejto doby?

SVEDECTVO O KRISTOVI

Nikto nie je ako On. Zostúpil z neba na túto zem. Zamenil svoj kráľovský šarlát za rúcho pozemšťana. Obliekol sa v človečenstvo, aby sme sa my mohli stať Božími. Ponížil sa až do prachu zeme, aby sme my boli povýšení k nebeskému trónu. Hoci Jeho majetkom bol celý vesmír, stal sa najchudobnejším na zemi. Spal v cudzích jasliach, išiel po mori v cudzej lodi, niesol sa na cudzom osliatku, bol pochovaný v cudzom hrobe. Narodil sa proti prírodným zákonom, vyrástol v skrytosti, žil ako služobník všetkých. Nemal vyššie vzdelanie, nestál o ľudskú priazeň, nesklonil sa nikdy pred žiadnym človekom, porazil pukušiteľa na púšti.

Keď bol dieťaťom, znepokojil kráľov, keď bol chlapcom, udivil vzdelaných farizejov, otriasol celým národom i samými základmi rímskej ríše. Ovládal zákony prírody, chodil po vlnách mora, utíšil búrku, z mála sýtil tisícové zástupy, uzdravoval chorých bez použitia liekov, kriesil mŕtvych, vedel poraziť zlo i silu satana, prekonal smrť i záhrobie. Nad všetkými zvíťazil prevahou svojej božskej moci.

Ne napísal jedinú knihu, ale ani do najväčších knižníc sveta by sa nevošli knihy, ktoré boli o Ňom napísané. Nezložil žiadnu pieseň, ale svojou odpúš-

ťajúcou láskou, milosťou a darom spásenia rozozvučal chválami a piesňami viac srdc, než všetci básnici a skladatelia sveta. Nezaložil náboženskú školu, vedecký ústav, výchovný seminár, ale všetky školy vzdelaných národov sa nemôžu pochváliť toľkými žiakmi ako On. Nezariadil si lekársku ordináciu či nemocnicu, ale uzdravil viac chorých duševne ako množstvo lekárov nemocných tiel. Nevelil žiadnej armáde, neodopieral násilím svojim nepriateľom, nedobyl zbraňami ani piad' zeme, a predsa žiadny vojvodca nemal toľko dobrovoľníkov pre boj so zlom ako On. Mocou svojej lásky a posolstvom evanjelia pretvoril celý svet. Veľkí muži prišli a odišli, On však žije a bude mať aj posledné slovo v dejinách nášho sveta.

Všetci ľudia často sklamali, v Jeho ústach nebola lož, On jediný zostal svätý, večne dokonalý, bol Boží Syn. Obetoval sa za každého človeka i celé ľudstvo, stal sa kráľom lásky. My skúmame život, ale On ho poznal do detailu a vedel, že pred Bohom je každý život dôležitý a posvätný. My vojnami zabíjame ľudí, On hlásal pokoj a zmierenie. Prosme Ho pokorne, aby nám dal poznať svoju lásku, svoju božskú moc i cestu, po ktorej dôjde-

me do Jeho kráľovstva.

Choďme teda za Ježišom, lebo nikto nie je ako On!

NA HRADBÁCH EVANJELICKÉHO SIONA

Autor: Z. Hybenová

V predchádzajúcom čísle Zborového listu bola avizovaná nová publikácia z pera brata farára Jána Havíru *Na hradbách evanjelického Siona*. Je to dielo, ktoré je bohatým zdrojom informácií zo starších i novších dejín našej cirkvi. Nám je blízky Spiš, a preto nás zaujíma história evanjelictva na Spiši, ktorá je spojená so životom karpatských Nemcov.

Spiš je popretkávaný bohatými dejinami nemeckého etnika. Už v 12. storočí povolali z Nemecka početných prisťahovalcov, aby nimi zaľudnili pusté kraje Sedmohradska a Spiša. Na Spiš smerovala hlavná vlna kolonistov z Horného Porýnia a neskôr zo Sliezska a Saska. Sto rokov trvala žičlivosť uhorských kráľov, následkom ktorej si žili kolonisti na výslní tichého šťastia.

Roku 1241 za vlády kráľa Bela IV. sa znenazdajky vynorili v Uhorsku divé hordy Tatárov a všade, kde prišli, všetko zničili ohňom a mečom. Spišskí Nemci, aby si zachránili životy, našli si útočisko a bezpečne sa opevnili na Letanovských skalách. Tatári Spiš premenili na púšť.

Významné stránky dejín Spiša začala písať najmä ďalšia vlna prisťahovalcov, ktorí prišli v 13. storočí po tatárskom vpáde zo stredného Nemecka a baníci z Bavorska. Rozprúdili ba-

níctvo a prácu s drevom. Kolonisti sa usadili v regióne rozprestierajúcom sa od Vysokých Tatier až po Slovenské Rudohorie. Slovensko, ktoré leží v geografickom centre Európy, bolo takmer tisíc rokov priesečníkom kultúr a náboženstiev. Boli to práve nemecké mestá, ktoré na Spiši zohrali významnú úlohu sprostredkovateľov evanjelictva, a tak kliesnili cestu luteránstvu ponad nacionálne hranice. V časti 1.3 sa čitateľ dozvie o „zaprášených cestách reformácie na Spiši“ a časť 1.4 hovorí „o zápase o slobodu, jednotu a identitu cirkvi.“

Vo 4. kapitole čítame o vysťahovaní spišských nemeckých evanjelikov. Evakuácia na Spiši sa začala v decembri 1944. Evakuačný plán ráatal s prípadným návratom. V skutočnosti to nebola evakuácia s návratom, ale exodus bez návratu. Len zo Spiša, už pred koncom vojny, evakovalo 20 tisíc a po vojne bolo vysídlených ďalších 5 tisíc nemeckých evanjelikov.

Spišskí nemeckí evanjelici sa pred odchodom zo svojich obydľí zhromažďovali vo svojich chrámoch a navštívili hroby predkov na cintorínoch. Po 400 rokoch zaniklo nemecké evanjelictvo na Slovensku, ale nie evanjelium. Ostala nostalgia. Evakuanti z Lomničky odchádzali zo svojich domovov za zvukov nábožných piesní. Svoju nádej vložili do piesne *Hrad*

prepevný, ktorá sprevádzala ich predkov po celé stáročia. Z mapy evanjelictva na Spiši zmizli celé dva senioráty – Spišský a Podtatranský. Z ich paberkov sa po vojne vytvoril Tatranský seniorát. Početne zastúpený Spiš sa zaradil medzi najmenšie senioráty cirkvi. Na mnohých miestach ostali prázdne evanjelické kostoly. Mnohé z nich dodnes zívajú prázdnotou, lebo sa tam nekonajú služby Božie (alebo len raz do roka), lebo evanjelici tam nežijú, alebo ich je len veľmi málo.

Publikácia *Na hradbách evanjelického Siona* prináša mnoho zaujímavosti z dejín, ktoré skutočne zaujmú nejedného čitateľa. Autor brat Havíra v úvode publikácie okrem iného píše: „*Cieľom týchto riadkov je poodhaliť závoj z dejín našej evanjelickej cirkvi, prehľbiť si poznatky o nej, zachovať a zveľaďovať dedičstvo, ktoré nám zanechali naši otcovia.*“ Budme hrdí na toto dedičstvo a zveľaďujme ho. Publikácia nám mnoho napovie.

MISIJNÁ KONFERENCIA EVS

Autor: Z. Hybenová

V dňoch 8. – 10. mája usporiadalo Slovenské evanjelizačné stredisko v Žiline už 11. misijnú konferenciu pod názvom „Slaný kresťan“. Prednášky boli zamerané na text Mat 5,13. Riešili otázku prečo je soľ potrebná v bežnom živote a tiež sa prednášatelia zamýšľali nad tým, prečo Božie slovo hovorí: „Vy ste soľ zeme ...“

Na zemi hrozí skoro všetkému rozklad a skaza a soľ tomu zabraňuje a napomáha pri udržiavaní zdravia a života človeka. Prečo Pán Ježiš prirovnal kresťanov k soli a prečo sú potrební tomuto svetu ako soľ? Použil to ako podobenstvo, pretože proces rozkladu, deštrukcie a skazy prebieha nielen v hmotnom svete, ale i vo svete duchovnom a mravnom.

V tomto svete pôsobí hriech, a ten má obrovskú silu duchovne a mravne rozkladať človeka i ľudskú spoloč-

nosť. Konkrétne príklady o skazenosti spoločnosti a o treste za hriech – napr. o potope a zničení Sodomy – nám poskytuje aj Biblia.

Pre uzdravenie ľudskej spoločnosti zasiahol Pán Boh mimoriadnym spôsobom prostredníctvom svojho Syna Ježiša Krista. Kristovou mocou je možná duchovná premena človeka. Ľudia premenení Kristom sa stávajú blahodarnou soľou v ľudskej spoločnosti a zabraňujú jej mravnému i duchovnému rozkladu. Nepôsobia však svojou mocou, ale pôsobia v nich Duch Svätý.

Vidíme to i v dejinách. Keď Cyril a Metod priniesli evanjelium v zrozumiteľnej reči nám Slovanom, život slovanských národov sa začal meniť. Pod vplyvom evanjelia sa začali ľudia meniť i v dobe predreformačnej i v dobe reformácie. Dostala sa nám úžasná milosť, že Boh i nás spojil s Kristom a urobil nás „soľou zeme“.

Nech je teda Pán Ježiš Kristus oslávený aj skrze náš život.

Účastníci konferencie, medzi nimi aj päť sestier z nášho cirkevného zboru,

zažili na konferencii požehnané chvíle a odchádzali povzbudení na svojej ceste viery.

Z UDALOSTÍ V CIRKEVNOM ZBORE

Deň matiek a rodiny / Druhá májová nedeľa, 10. mája, patrila Dňu matiek a rodiny. Tento sviatok pripomenul aj brat farár vo svojej kázni a ďakovnej modlitbe. Vďaka svojim mamičkám vyjadrili najmä deti básničkami a prekrásnou hrou na zvonoch, spojenú so spevom Aničky Gallovej, pod vedením sestry Katky Hulkovej. K slávnostnej atmosfére v prítomnosti hostí z nemeckého Lohmaru prispel spevom aj cirkevno-zborový spevok. Po skončení služieb Božích sme sa spolu s našimi lohmarskými hosťami stretli v zborovej miestnosti pri malom pohostení.

Slávnosť konfirmácie / Nedeľa po Vstúpení, 24. mája, bola slávnostná pre 5 dievčat a 7 chlapcov konfirmandov, ktorí v túto nedeľu pred svojimi rodičmi, krstnými a starými rodičmi, ale i pred prítomným zborovým spoločenstvom, slávnostne vyznali svoju vieru a obnovili krstnú zmluvu. Prosme v modlitbách za týchto mladých ľudí, aby Pána Ježiša prijali za svojho Spasiteľa a svojím životom kráčali spolu s Ním.

Svätá Trojica / V našom chráme sme 7. júna privítali farársky manželský pár Michala a Emíliu Hreškov-

cov. Brat farár Hreško v túto slávnostnú nedeľu poslážil liturgiou a kázňou Slova Božieho na text 1 Tes 4,3: „Lebo to je vôľa Božia: vaše posvätenie“. Zdôraznil, že je dôležité poznať Božiu vôľu a podľa nej v živote aj konať. Naši predkovia poznali Božiu vôľu, keď sa rozhodli postaviť kostol – dom modlitby – ktorého 174. výročie si na deň Svätej Trojice pripomíname. V druhej časti kázne kládol dôraz na posvätenie, čiže oddelenie od sveta pre Pána Boha, žiť podľa Biblie.

Na zborovom popoludní mala slovo sestra farárka Hrešková, ktorá sa venovala návratu k zabudnutej diakonii. Poukázala na prvé diakonické ústavy, ktoré vznikli v Nemecku a neskôr aj u nás. Tieto diakonické centrá v 60-tych rokoch 20. storočia na Slovensku zanikli z rozhodnutia štátnej moci. Dobrovoľná služba lásky, diakonia, tak bola zdecimovaná. Začala sa znova rozvíjať až po roku 1990.

Ďalej hovorila o konkrétnych skúsenostiach v diakonickej službe v Košiciach, kde pôsobí ošetrovateľská služba a tiež o skúsenostiach zo života v domovoch dôchodcov. Zdôraznila, že opatrovateľská služba je veľmi ťažká, pravidelne robia aj biblické vzdelávanie opatrovateliek, na ktorom sa podieľa aj sestra Hrešková. So

smútkom konštatovala, že evanjelické ženy nie sú veľmi ochotné (a muž ani jeden) vykonávať túto službu, príkladom ktorej bol sám Pán Ježiš. Každý z nás by sa mal zamyslieť nad tým, že nemáme žiť len pre seba, ale uvedomiť si, že aj v našom okolí žijú blízni, ktorí potrebujú pomoc, návštevnú službu so Slovom Božím, spoločnými modlitbami a spevom nábožných piesní. Všetci si zoberme k srdcu slova apoštola Pavla: „A tak teda, dokiaľ máme čas, čiňme dobre všetkým, ale najmä domácim viery.“ (G 6,10)

Druhá nedeľa po Svätej Trojici

Božia vševedúcnosť a všadeprítomnosť. Takýto nadpis má 139. žalm, ktorý si v túto nedeľu zvolil za kázňový text brat seniorátny kaplán Ján Molčan. Text žalmu aj jeho výklad oslovil

každého pozorného poslucháča. Aj my kresťania sa často domnievame, že ak nás iní nevidia, tak naše myšlienky a činy zostanú skryté; ale text žalmu nám to vyvracia, keď hovorí: „Ty vieš, či sadám, či vstávam a moju myšlienku chápeš zďaleka. Ty pozoruješ či chodím, či ležím, o všetkých mojich cestách vieš. Ešte nemám slovo na jazyku a Ty, Hospodine, už ho celkom vieš.“ Pamätajte na to, že Pán Boh o nás všetko vie. Prikazuje nám tiež, okrem iného, sviť sviatočný deň, preto prichádzajme do chrámu, aby sme Ho spoločne oslavovali, ďakovali Mu za prijaté dobrodenia, ale aj prosili o pomoc a ochranu v budúcich dňoch. Prázdne miesta v našom krásnom chráme na každého z nás čakajú ...

DAR 100-ROČNÉHO ŽIVOTA

Autor: Gizela Nitschová

Brat Pavol Roško sa narodil 28. júla 1909 v Strážach pod Tatrami, kde žije doteraz. Narodil sa v evanjelickej rodine, rodičom Jánovi Roškovi a Márii Roškovej, rodenej Kasperko. Mal sedem súrodencov. Pokrstený a konfirmovaný bol v Strážach pod Tatrami. Ako 14-ročnému mu zomrela mama, ktorá ho viedla k viere v Pána Boha, ako to bolo vo všetkých evanjelických rodinách. V 16-tich rokoch stratil aj otca, čo bol ďalší bolestný úder, ale v nádeji a očakávaní na Božiu pomoc sa aj s touto stratou postupne dokázal

vyrovnať. Manželstvo uzavrel v roku 1946 s Annou Rutkou a Pán Boh im požehnal štyri deti, šesť vnúchat a tri pravnúčatá.

Celý svoj život pracoval v smaltovni v Tatramate a po odchode na dôchodok vykonával strážnu službu v okresnom stredisku civilnej ochrany. Vo svojom živote prijal Pána Ježiša ako svojho Spasiteľa a aktívne sa zapájal do cirkevno-zborových aktivít. Dlhšie obdobie bol presbyter, po smrti svojho brata prevzal zvonenie a neskôr túto službu odovzdal svojmu synovi. Evanjelický posol odoberá 35 rokov a každé číslo prečíta od prvej až do po-

slednej strany. Už dlhé roky veľmi rád číta náboženské knihy a časopisy a je to tak až doposiaľ. Ak mu zdravie dovolí, nikdy nechýba na službách Božích ani pri sviatosti Večere Pánovej. Každý deň sa modlí nielen po slovensky, ale aj po nemecky, lebo tak ho od detstva naučili rodičia. Jeho život je príkladom skromnosti a svedectvom hlbokkej dôvery vo večný život v Bo-

žom kráľovstve.

K blížiacim sa štým narodeninám bratovi Pavlovi Roškovi blahoželáme aj na stránkach nášho časopisu, pozdravujeme ho v mene celého popradského cirkevného zboru, ale najsrdečnejšie pozdravy sú iste od sestier a bratov dcérocirkvi Stráže pod Tatrami – nech vás Božia milosť sprevádza i naďalej!

AJ V STAROBE SLÚŽIŤ PÁNOVI

*Preklad z nemeckého originálu
„Blížšie k Tebe“*

Staroba je často aj pre veriaceho tvrdá skúška. Žiť s problémami chorôb je ťažké a namáhavé. Hospodin nám takúto skúšku dáva preto, aby sme naše srdcia povzniesli k nebesiam. Tak sa túžba ísť za Kristom stáva mocnejšou.

Aj apoštol Pavol mal toto pranie. Keď bol v Ríme vo väzení, píše v liste filipským: „...túžim už umrieť a byť s Kristom, ale pre vás je potrebnejšie, aby som zostal v tele.“ Hospodin ho z ruchu života vytiahol, nemohol viac cestovať a plniť svoje poslanie. Ale Pavol sa ani vo väzení necítil zbytočný a bezcenný. Práve tam mu Boh ukázal, ako má plniť dôležité úlohy. A tak vo

väzenskej cele vznikli mnohé jeho cenné listy, ktoré sa stali súčasťou Božieho slova. Nezastrašili ho zlé správy od veriacich, práve naopak, viedli ho k častejším modlitbám. Denne používal modlitbu, túto mocnú zbraň, ktorú nám dal Pán.

Patríš snáď k tým, ktorí zostarli a starobu znášaš s problémami? Potom nestrácaj odvalu a pre mnohé potreby svoje aj iných utiekaj sa k Pánovi modlitbou. Možno aj v tvojom blízkom okolí je niekto, kto potrebuje milé slovo, útechu, pohladenie a lásku. Chceš, aby ťa Pán k tomu určil? A akým krásnym príkladom pre vnúchatá je stará mama a starý otec, ktorí Pánovi slúžia v modlitbách. Nie je to tá príčina, prečo nás Pán tu ešte necháva?

ROZPRÁVKOVÁ NEDEĽA

Autor: Anna Gumuláková, ml.

V nedeľu 28.06. som bola na službách Božích po dlhšom čase v Poprade. Nečakala som nič mimoriadne, ale viem, že keby som tam nebola, tak by som to určite ľutovala.

Vôbec som si neuvedomila, že je záver školského roka, že aj služby Božie budú iné, ako obyčajne. A tak som bola veľmi milo prekvapená – výber piesní, text na ktorý brat farár kázal, hra na husle a organ, ale aj čítanie textov, to všetko vytváralo vo mne pocit radosti. No najväčším ulahodením môjmu srdiečku, a viem že nielen môjmu, bolo vystúpenie detí. Bolo to krásne. Hra na zvonkohre, spev a ukazovanie piesne sa tak nádherne do-

pĺňalo, že si to zaslúžilo ten potlesk, ktorý deti zožali.

Dlhé roky sa učiteľky detskej besiedky, ale určite nielen ony, modli za „svoje“ deti. Deti, ktoré im rodičia alebo starí rodičia privedú v nedeľu na detskú besiedku. Boli roky, keď tých detí nebolo veľa. Trápilo to všetkých. Ale Boh koná v tom správnom čase a tým správnym spôsobom. On vie, čo ľudia ale i zbor, potrebujú. Vypočúva modlitby nad naše očakávanie. A mne neostáva iné, len mu ďakovať za to, čo robí. Za nové deti, ktoré na besiedku chodia; za bývalých besiedkárov, ktorí už slúžia; za učiteľky, ktoré stáli a stoja v tejto službe v dobrom aj v zlom. Ďakujem za krásnu nedeľu!

OTVORENIE BOŽÍCH DVERÍ

Autor: Stano Račko

Spomaľ človeče, preraď na nižší rýchlostný stupeň, než sa len za bohatstvom, prestaň sa neustále niekam ponáhľať... Začni si viac všímať ľudí, ktorých máš vôkol seba, načúvaj spevu rozmanitého vtáctva, kochaj svoje oči pohľadmi na nádhernú scenériu úžasnej prírody. Pozri sa aké nádherné stavby vyrastajú v našej blízkosti. Všimneš si milý brat, milá sestra, aj malý nepatrný detail, akým bezpochyby je obyčajná „prístupová cesta“ k stavbe alebo končiarom?

Zväčša na každý vrchol vysokého vrchu vedie úzka a strmá cesta, plná

prekážok a nástrah. Aj k Bohu táto „prístupová cesta“ sa neraz stáva trnistou, plnou prekážok a ťažkých životných skúšok. Ale veľa pútnikov, ktorí sa na takúto cestu vydali, šťastne došli do svojho cieľa. Žiaľ, nie všetci, ktorí sa rozhodli ísť po ceste k Pánovi, na nej vytrvali a môžu otvoriť Jeho dvere.

Pán Ježiš vyzýva ľudí k hodnotnému životu a aktívnemu hľadaniu duchovnej pravdy. Ak niekto túži niečo nájsť, musí najprv hľadať. Ak niekto chce vstúpiť, mal by predtým zaklopať. Ak niekto má niečo prijať, mal by o to najprv prosieť.

Vzťah človeka s Bohom sa dá prirovnávať ku vzťahu otca a dieťaťa. Múd-

ry otec nedáva svojmu dieťaťu všetko, čo si dieťa práve zmyslí, ale chce mu dať to najlepšie čo má. Keď ktokoľvek úprimne hľadá, je predpoklad, že nájde a že jeho prosby nezostanú bez odpovede. Platí to aj v duchovnom hľadaní. Človek nájde oveľa viac ako očakával. Nevieme však kde, kedy, ale je zaslúbené, že Božie dvere sa otvoria.

Keď človek nájde, keď dostane odpoveď a keď nakoniec otvorí dvere, zistí, že pred ním je veľmi úzka brána a za ňou ešte užšia cesta. Brána je taká úzka, že ak človek chce prejsť musí pred ňou zanechať svoju pýchu, svoje predstavy o tom aký je dobrý. Božia pravda o človeku je vždy veľmi, veľmi úzka. Keď však všetko zlé a Bohu nemilé odloží pre bránu, na úzkej ceste zrazu zistí, že je slobodný. Každý z nás stavia svoj život na nejakom základe, či si to uvedomuje alebo nie. Dôležité je, že nakoniec o našich životoch nerozhoduje to, čo sme na samotnom základe vystavali, ale základ samotný. Či náš základ je postavený len na sla-

bom piesku alebo je postavený pevne na skale...

Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené. Lebo každý kto prosí dostane a kto hľadá nájde, a kto klope, tomu bude otvorené. Alebo či je medzi vami človek, ktorý by dal synovi kameň, keď si prosí chleba? A keď si prosí rybu, či mu podá hada? (Mat. 7, 7-10)

Vchádzajte tesnou bránou, lebo priestranná brána a široká cesta vedie do zahynutia a mnohí ňou vchádzajú, ale do života vedie tesná brána a úzka cesta a málo je tých, ktorí ju nachádzajú. (Mat. 7, 13-14)

Každý kto počúva tieto moje slová a plní ich, podobný bude múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale. A prišiel prival, privalili sa rieky, strhli sa vetry, oborili sa na ten dom, ale nepadol, lebo bol na skale založený. A každý kto počúva tieto moje slová a neplní ich, podobný bude mužovi - bláznovi, ktorý si postavil dom na piesku. (Mat. 7, 24-26)

SLNKO V DUŠI

Autor: sestra Marta

Aj Vy ste odchádzali v druhú nedeľu po Svätej Trojici z Chrámu Božieho napriek upršanému a sychravému počasiu so slnkom v duši? To slnko vyvolali krásne slová kázne seniorátneho brata kaplána Molčana, slová, ktoré vyžarovali jeho vrelú a úprimnú lásku k Pánu Bohu, čo sa prenieslo aj na nás a všetci sme túto úprimnosť a lásku cí-

tili aj vo svojich srdciach.

Základom jeho kázne boli verše zo 139 žalmu o Božej všadeprítomnosti, či už na Zemi alebo na Nebi. To nás vystríha pred zlými skutkami, ale zároveň dáva poznať tú úžasnú vec, že aj v tých najťažších situáciách a nebezpečenstvách je Pán Boh stále s nami, že jeho ruka je stále vystretá k nám, aby nám pomohla, len treba o túto pomoc požiadať.

Autor: sestra Marta

Tak, ako po iné roky aj toho roku sme prežívali radosť zo slávnosti konfirmácie v našom cirkevnom zbore, keď sa chrámom niesol mohutný spev krásnych nábožných piesní a do toho zneli nesmelé, ale úprimné slová našich mladých bratov a sestier. Táto situácia v nás dospelých automaticky vyvoláva spomienky na vlastné prežívanie tejto slávnostnej chvíle.

Aj mne sa vynorili spomienky, ktoré však boli trochu odlišné. Vyrastala som spolu s dvoma súrodencami v dedine na Liptove, v učiteľskej rodine. Bolo to v období tvrdej totality, keď návšteva kostola alebo verejné prihlásenie sa ku viere by znamenalo automaticky stratu zamestnania mojej mamy ako učiteľky. Ale aj v tých ťažkých časoch sme mali svojho anjela strážneho. Bol to náš dedo z maminej strany, ktorý sa podujal, aj napriek ťažkej situácii, zabezpečiť nám náboženskú prípravu a konfirmáciu, za ktorými sme museli cestovať desiatky kilometrov a celú túto udalosť aj udržať v tajnosti.

Nedávno sa nám naskytila príležitosť dostať sa po rokoch opäť na miesto, kde sme boli my deti krstené aj konfirmované. Boli sme, ja a môj syn, vyzdvihnúť moju mamu, ktorá bola v kúpeľoch. Mamička s radosťou prijala správu, že po ceste navštívime jej rodný kraj, lebo na týchto miestach sme neboli od smrti našich starkých. Naša prvá cesta tak viedla na cintorín,

kde sme položili kvety a chvíľu zaspomínali na našich blízkych. Aj rodný domček, i keď už trochu pozmenený, stál v tichej uličke, a tak sme sa pri ňom aspoň odfotili.

Keďže bolo okolo poludnia a všade v meste hustá premávka, už sme sa nezdržovali a ocitli sme sa na výjazdovke z mesta. Po hodnej chvíli zazneli slová môjho syna, že predsa len sme mohli skúsiť pohľadať aj evanjelický kostol, čo sme aj pôvodne mali v pláne. A tak som zavelila: „otáčame“ a pri najbližšej čerpacom stanici sme sa otočili a zamierili opäť do mesta. Len zhruba sme vedeli, kde stál kostol, ale aj napriek veľkým stavebným zmenám a úpravám centra mesta, sme ho pomerne rýchlo našli. Mala som ho v pamäti vrytý ako malý kostolík ukrytý v tichej uličke medzi stromami, kde sa v nedeľu schádzala hĺstka evanjelikov z mestečka a blízkeho okolia, no na moje prekvapenie nás vítal krásne zrenovovaný a prestavaný kostol s pekne upraveným okolím. Pretože bol pracovný deň, dovnútra sme sa, žiaľ, nedostali.

A tak sme tu stáli tri generácie: moja mama, ktorá až v dôchodkovom veku mohla začať opäť chodiť do kostola a ktorej viera v Pána Boha a modlitby pomáhajú prekonávať problémy seniorského veku akými sú choroby a samota; ja, ktorej Pán Bol dával silu v zložitých životných situáciách; a môj syn, ktorý si na najvyššiu priečku vo svojom živote postavil život pre Krista, čo svojím každodenným životom,

svojou pracovitosťou, skromnosťou a Bohu za tento dar...
ochotou pomáhať aj naplňa. Ďakujem

MODLITBA

Autor: Mária Benková

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti, že ako Dobrý Pastier sa nás ujímaš. Hľadáš nás keď sa Ti pre hriech vzdáľujeme. Berieš nás do svojho náručia napriek našim zlyháním. Prosíme Ťa, Pane, daj, nech prežívame radosť z toho, že patríme Tebe a že nás miluješ. Prosíme Ťa o moc Duchu Svätého, o odvahu viery pre každú ďalšiu chvíľu nášho života. Naplň nás tým zaslúbeným Duchom Svätým, aby sme v sile Jeho svedectva, v každom položení zostali pevní vo viere. Prosíme, urob si z nás svojich vyznávačov a daj isto-

tu do našich srdc, že si s nami, že si vždy pri nás.

Ďakujeme za to, že nám ukazuješ pravú cestu viery. Buď s nami stále. Bože Duchu Svätý, prosíme, osvieť svojou mocou a láskou tých, ktorí Ťa hľadajú i tých, ktorí sú ľahostajní. Povolaj ich na cestu života, ktorá je nasledovaním Pána Ježiša, aby aj oni boli zachránení pre Tvoje kráľovstvo. Buď naším Pomocníkom a Radcom, buď pri nás v našich radoostiach i starostiach. Daj, aby sme naplnení Tvojou láskou ochotne slúžili našim blízkym. Buď s nami stále. Amen.

Rozlúčka s najstarším farárom ECAV na Slovensku

Autor: Z. Hybenová

V daždivom sobotnom popoludní 20. júna vyprevadilo v Kežmarku smútočné zhromaždenie na poslednej ceste najstaršieho farára Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Jána Bartka. Z milosti Božej sa dožil 92 rokov, v manželstve prežil 65 rokov.

Tento Boží služobník po ordinácii začínal ako kaplán v Kežmarku, po roku sa stal seniorátnym kaplánom v Poprade-Veľkej a od roku 1949 bol farárom v cirkevnom zbore Spišské Vlachy a Spišské Podhradie, kde slúžil

plných 50 rokov. Po odchode do dôchodku žil so svojou rodinou v Kežmarku. Pohreb mal dôstojný priebeh. V liturgii účinkovali takmer všetci prítomní bratia farári a sestry farárky Tatranského seniorátu a kázňou slova Božieho, na text Iz 49, 3-4, poslúžil brat emeritný biskup VD ECAV Ján Midriak. Smútočné zhromaždenie sa rozlúčilo s najstarším farárom slovami piesne: Človek už v cieľi je, lúčime sa, viery vzdych k nebesiam už nesie sa, pred Tebou, ó Pane, ak k smrti sieť spadne, pre verných nastane spasenia čas.

Zdroj: internet

Jedného dňa sa v zámotku objavil malý otvor; človek sedel a niekoľko hodín pozoroval motýľa, ako sa usilovne snaží pretlačiť telo týmto malým otvorom von. Potom sa zdalo, ako by bol stále na jednom mieste. Zdalo sa, že sa dostal tak ďaleko, ako mohol a že sa už ďalej dostať nemôže. Človek sa teda rozhodol motýľovi pomôcť: vzal nožničky a zámotok rozstrihol. Motýľ sa z neho potom ľahko dostal. Mal však scvrknuté telo, bol drobný a mal zvrátené krídla. Človek pokračoval v pozorovaní, pretože čakal, že sa krídla každú chvíľu roztvorí, zväčšia a rozšíria, aby boli pevné a schopné niesť telo motýľa. Nič z toho sa nestalo! Motýľ v skutočnosti strávil zbytok života ložením so scvrknutým telom a zvrátenými krídlami. Nikdy nebol schopný lietať.

Človek vo svojej láskavosti a dobrom úmysle nepochopil, že obmedzujúci zámotok a zápas nutný na to, aby

sa motýľ dostal cez drobný otvor, je vlastne spôsob, akým príroda vytlačí tekutinu z tela motýľa do jeho krídel, aby bol schopný lietať, keď sa raz zo zámotku vyslobodí. Niekedy sú zápasy presne to, čo v živote potrebujeme. Pokiaľ by nám bolo umožnené ísť životom bez prekážok, tak by nám to mohlo uškodiť. Neboli by sme takí silní, ako by sme mohli byť. Nikdy by sme neboli schopní lietať.

Chcel som silu a dostal som ťažkosti, aby ma posilnili. Chcel som múdrosť a dostal som problémy, aby som ich riešil. Chcel som blahobyt a dostal som mozog a silu, aby som mohol pracovať. Chcel som odvalu a dostal som prekážky, aby som ich prekonával. Chcel som lásku a dostal som strápených ľudí, aby som im pomáhal. Chcel som výhody a dostal som príležitosti.

Nedostal som nič z toho, čo som chcel, ale dostal som všetko, čo som potreboval.

Vypísané z matrik v mesiacoch máj – jún 2009

Sviatosť Krstu svätého prijali: Emma Gavulová; Viktória Gregová

Konfirmovaní boli: Júlis Hyben, Ivana Kuchtová, Stanislav Ilavský, Michal Macko, Filip Mistrík, Samuel Münnich, Slávka Novotná, Dávid Pabiš, Barbora Radeková, Emília Rišová, Alexandra Sabaková, Henrich Ulbrich

Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli: Mária Sedáková (76) a Klára Berecová (92).

Zdroj: www.btm.sk 15.04.2009

Ateistická reklamná kampaň na dopravných prostriedkoch sa šíri po svete. Z Veľkej Británie už prenikla do Španielska, Talianska a Ameriky.

Po Anglicku, Škótsku a Walese jazdia od začiatku roku autobusy s nápisom: „Boh asi nie je. Nerob si žiadne starosti a užívaj si život.“ V Španielsku a Taliansku táto kampaň narazila na odpor katolíckej cirkvi, ale autobusy tam jazdia aj tak. Dokonca v Janove si miestni ateisti vymysleli vlastný slogan: „Zlá správa: Boh neexistuje. Dobrá: Nepotrebuješ ho.“ Takto označené autobusy jazdia po meste už od februára. Združenie racionalistických ateistov a agnostikov zamýšľa použiť takého autobusu aj v Ríme a v blízkosti Vatikánu. Americké humanistické združenie už v decembri umiestilo na autobusy vo Washingtone takéto ateistické výzvy: „Prečo veriť v Boha? Dobrotivé nebo – buď predsa len jednoducho dobrým človekom.“

Vodič v juhoanglickom Southamptonu sa zdráhal viesť autobus s takýmto ateistickým nápisom. Podľa správy BBC bol Ron Heather taký šokovaný, že na protest vôbec nenašúpil do práce. Námietky proti ateistickému výroku predložila britská

organizácia „Christian Voice“ dozornému úradu pre reklamné odvetvie ASA. Podľa jeho predpisov musí prevádzkovateľ reklamy doložiť svoje tvrdenie. Keďže ateisti nemohli dodať dôkazy o svojom tvrdení, že Boh neexistuje, vložili do sloganu slovko „asi“, aby učinili zadosť požiadavkám ASA.

Celú kampaň rozpútala minulý rok novinárka a autorka televíznych komiksových programov Ariana Sherine v ľavicovo liberálnych novinách „Guardian“. Podnetom bolo vytvoriť protiváhu evanjelizačných kampaní, ktoré podľa nej len hrozia peklom a ztratením. Podporili ju Britské humanistické združenie a oxfordský evolučný biológ a autor bestselerov prof. R. Dawkins. Výzvy na finančnú podporu tejto akcie vyniesli okolo 154 tisíc eur.

Pomáha táto kampaň kresťanom? Kresťania sa k nej stavajú s odporom alebo ju niektorí aj vítajú ako podnet na rozhovory. Podľa novín „El Pais“ sa napríklad evanjelikálny zbor na predmestí Madridu bráni tak, že touto mestskou časťou jazdí autobus s iným sloganom: „Áno, Boh existuje. Uži si život s Kristom.“ Kresťanská spoločnosť „Theos“ zase očakáva, že nápis vyvolá opak očakávaného účinku a povzbudí viac ľudí premýšľať.

AKO SA MODLIŤ ZA NEVERIACICH

Zdroj: časopis *MoS-t* 1/2009

Modlime sa za to...

1) Aby ich Boh pritiahol k sebe. „Nikto nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal, a ja ho vzkriesim v posledný deň“ (Ján 6,44).

2) Aby hľadali Boha. „On urobil z jednej krvi všetky pokolenia ľudské, aby obývali celý povrch zeme; stanovil určité časy a hranice ich prebývania, aby hľadali Boha, či by Ho azda nenašli. Veď On predsa nie je ďaleko od nikoho z nás“ (Skutky 17,26-27). „Ale keď budeš tam hľadať Hospodina, svojho Boha, nájdeš Ho, ak Ho budeš hľadať celým srdcom a celou dušou“ (5.Moj. 4,29).

3) Aby verili Biblii. „Preto aj my neprestajne ďakujeme Bohu, že keď ste prijali naše kázanie o Bohu, prijali ste ho nie ako ľudské slovo - čím naozaj je! - ale ako slovo Božie, ktoré pôsobí aj vo vás veriacich“ (1.Tesalonickým 2,13). „Teda viera je z počúvania skrze slovo Kristovo“ (Rímskym 10,17).

4) Aby bolo satanovi zabránené oslepiť ich voči pravde. „Ku každému, kto počúva slovo o kráľovstve, a nerozumie mu, prichádza ten zlý a uchyťí, čo mu bolo zasiate do srdca; toto je zrno, ktoré bolo zasiate kraj cesty“ (Matúš 13,19). „V nich zatemnil Boh tohto sveta myseľ neveriacich, aby sa im nerozsvietilo svetlo evanjelia o sláve Krista, ktorý je obraz Boží“ (2 Korinským 4,4).

5) Aby v nich pracoval Duch Svä-

tý. „A keď príde, poučí svet: o hriechu a o spravodlivosti a o súde; Keď však príde On, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy“ (Ján 16,8-13).

6) Aby poslal Boh niekoho, kto ich bude viesť ku Kristovi. Vtedy povedal učeníkom: Žatvy

je síce mnoho, ale pracovníkov málo, preto proste Pána žatvy, aby vyslal pracovníkov na svoju žatvu“ (Matúš 9,37-38).

7) Aby uverili v Ježiša a Krista ako Spasiteľa. „Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno“ (Ján 1,12). „Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ (Ján 5,24).

8) Aby sa odvrátili od hriechu. „... (Boh), dáva zvestovať ľuďom, aby sa všetci všade kajali“ (Skutky 17,30). „Preto kajajte sa a obráťte, aby vám boli zahladené hriechy, prišli vám časy duchovného osvieženia od Pána“ (Skutky 3,19-20).

9) Aby vyznali Ježiša Krista ako Pána. „Ak ústami vyznávaš Pána Ježiša a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený“ (Rímskym 10,9).

10) Aby dali nasledovaniu Ježiša Krista prednosť pred všetkým ostatným. „A za všetkých umrel, aby tí, čo žijú, nežili viac sebe, ale Tomu, kto za nich umrel a vstal z mŕtvych“ (2 Korinským 5,15). „Ale čo mi bolo ziskom, uznal som pre Krista za stratu. A iste aj pokladám všetko za stratu

pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smeti, aby som Krista získal“ (Filipským 3,7-8).

11) Aby sa zakorenili a rástli v Ježišovi Kristovi. „Preto, ako ste prijali Krista Ježiša, Pána, v Ňom žite, zakorenení a budovaní v Ňom i upevnení vierou, ako ste boli vyučovaní, a rozhojňujte sa v dobrorečení“ (Kolosenským 2,6-7).

STRED BIBLIE

Otázka: Ktorá kapitola je v Biblii najkratšia? Odpoveď: Žalm 117. Otázka: Ktorá kapitola je v Biblii najdlhšia? Odpoveď: Žalm 119. Otázka: Ktorá kapitola sa nachádza v strede Biblie? Odpoveď: Žalm 118. Fakty: máme 594 kapitol pred Žalmom 118 a rovnako 594 kapitol po Žalme 118 a keď zrátame tieto čísla, dostaneme číslo 1188. Otázka: Ktorý verš sa nachádza uprostred Biblie? Odpoveď: Žalm 118:8.

Všimnime si, čo tento verš hovorí o Božej vôli, ktorá má platiť v našom živote. Keď sa ťa nabudúce niekto spýta: čo by Boh odo mňa chcel? a: čo mám robiť, aby som pochopil Božiu vôľu? Pokojne mu môžeš ponúknuť verš zo stredu Biblie - Žalm 118:8: “Lepšie je utiekať sa k Hospodinovi, ako dúfať v človeka.“

Ak sa ti to zdá zaujímavé, prijmi to ako Božie upozornenie a modli sa za svojich blízkych i blížnych: “Bože Otče, požehnaj mojim blízkym pri všetkom, čo budú robiť, lebo Ty vieš, že potrebujú Tvoju pomoc. Nech sa ich život naplní Tvojim pokojom, úspechom a mocou, aby hľadali Tvoju blízkosť a uvedomovali si, že Ty na nich vždy myslíš. Amen.“

Podobne sa modli i za seba a porozmýšľaj, ako Božia milosť pôsobila doteraz v tvojom živote. Je to preto, že vieš, že Boh ťa miluje. Ak ti niekedy bude ťažko, vždy si spomeň, že viera v Boha nespôsobuje to, že by si bol schopný vyhnúť sa problémom, ale viera ti pomôže nad nimi zvíťaziť! Šťastie v Bohu dosiahneš až keď sa budeš utiekať k Nemu a vzdáš sa kontroly nad svoj budúcnosťou – nech ti v tom žehná sám Boh!

ŽIVOTNÍ JUBILANTI CZ

Júl 2009

Leštach Kamil	1.7.
Pavlíková Eva	3.7.
Stesňáková Božena	7.7.
Kováč Milan	7.7.
Boháčová Viktória	11.7.
Medla Dušan	13.7.
Sochor Peter	13.7.
Krankusová Elena	16.7.
Dubašáková Danuša	18.7.
Mäsiarčík Bohuslav	18.7.
Slatinský Pavel	19.7.
Gaj Dušan	22.7.
Kováčová Anna, Ing.	24.7.
Ivorová Anna	27.7.
Antal Anton	28.7.
Roško Pavol	28.7.

August 2009

Schírová Katarína	2.8.
Bobovská Helena	10.8.
Simonisová Anna	14.8.
Grega Dušan	15.8.
Mika Ján	16.8.
Valenčáková Anna	17.8.
Ondrušová Katarína	28.8.
Bobovská Emília	30.8.

VŠELIJAKÉ SÚ NAŠE DNI, PANE...

Raz prikrátke na to, aby sme vykonali to, čo sme chceli vykonať.

Inokedy zas pridlhé, ak je bremeno ťažké.

Aj bolestné, keď nás postihne nečakaná strata.

Ale sú mnohé z nich, ktoré sú naplnené láskou našich blížnych.

Aj také, cez ktoré nás previedla iba viera, že všetko je v Tvojich rukách.

Požehnaj všetky naše dni, Pane, a veď nás na každodennej púti životom.

Abyste sme sa nestratili v zhone tohto sveta. Aby čas, ktorý si nám vymeral pri-niesol zdravé plody. Plody lásky, viery a nádeje.

Požehnaj naše dni, Pane, aby naša viera bola dnes väčšia, ako bola včera.
Amen

POZÝVAME NA PRAVIDELNÉ STRETNUTIA:

Modlitebné spoločenstvo – každý štvrtok o 17:00 h

Mládež – každý piatok o 18:00 h

Detská besiedka – každú nedeľu počas Služieb Božích

JÚL

5. Ne 09:00 - Poprad, 4. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Stráže, 4. nedeľa po Svätej Trojici
12. Ne. 09:00 - Poprad, 5. nedeľa po Svätej Trojici
10:00 - sviatosť Večere Pánovej
19. Ne. 09:00 - Poprad, 6. nedeľa po Svätej Trojici
26. Ne. 09:00 - Poprad, 7. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Spišská Sobota, 7. nedeľa po Svätej Trojici

AUGUST

2. Ne. 09:00 - Poprad, 8. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Stráže, 8. nedeľa po Svätej Trojici
9. Ne. 09:00 - Poprad, 9. nedeľa po Svätej Trojici
16. Ne. 09:00 - Poprad, Nedeľa pokánia
10:00 - sviatosť Večere Pánovej
23. Ne. 09:00 - Poprad, 11. nedeľa po Svätej Trojici
30. Ne 09:00 - Poprad, 12. nedeľa po Svätej Trojici
10:30 - Spišská Sobota, 12. nedeľa po Svätej Trojici

POĎAKOVANIE

Modlitebné spoločenstvo nášho cirkevného zboru už teraz vopred ďakuje všetkým sestram a bratom, ktorí láskavo venujú svoj voľný čas a pomôžu aj cez tohtoročné prázdniny zabezpečiť sprístupnenie kostola pre verejnosť. Kostol bude otvorený vždy v stredu a piatok v čase od 16:00 h do 18:00 h a je samozrejme, že pritom je potrebný dohľad. Tabuľka, do ktorej sa môžu dvojice na túto službu zapísať, bude na stole pri východe z kostola.

Ďakujeme a veríme, že prijmete toto pozvanie k službe na Pánovej vinici.
S radosťou slúžte Hospodinovi. (Ž 100:2)